

дотримання працівниками необхідних вимог, які ставляться технологією трудової діяльності.

- формування системи психологічних та моральних, а також матеріальних засобів мотивації трудової діяльності медичного персоналу, застосування тої форми оплати трудової діяльності, яка дасть змогу з певною мірою відійти від усталеного в сучасний час принципу грошової зацікавленості і запровадити принцип матеріальної залежності.

- розбудова методичної та організаційної роботи лікувальної установи із врахуванням специфіки соціально-маркетингової діяльності в сфері охорони здоров'я, яка спрямовується як на збирання, обробку, аналіз отриманих даних для забезпечення зниження невизначеності при процесі прийняття управлінських рішень, так і направляє на забезпечення процесу менеджменту кадрів в установі, зосереджується на дослідженні потреб медичних працівників, їх мотиваційному процесі та забезпеченні професійного зростання [1, 2].

Враховуючи вищезазначене, реалізація викладених рекомендацій має здійснюватися під час періодичного вдосконалення професійних якостей персоналу відділу кадрів та керівного складу закладів охорони здоров'я.

Список використаної літератури:

1. Лукаш С. М., Маслак Н. Г., Згонник В. П., Пелипенко О. І. Удосконалення управління кадровою політикою медичного закладу в межах реформування системи охорони здоров'я України. Публічне управління і адміністрування в Україні, 2021. Вип.22. С.12-18.

2. Шумкова О. В., Плахтиря А. А. Особливості організації системи управління розвитком персоналу медичного закладу. Інфраструктура ринку. 2020. Вип. 46. С. 77-82.

Н.М.Глевацька, к.е.н., доцент,

С.Е.Зелінський,

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА ЗАЙНЯТОСТІ: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА НАПРЯМИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Державна служба зайнятості України є органом виконавчої влади, який займається проблемами зайнятості населення та забезпеченням соціальної захищеності безробітних. Основними проблемами, які стикається державна служба зайнятості України, є наступні:

Державна служба зайнятості України є ключовим державним органом, який забезпечує реалізацію політики зайнятості та захисту прав працівників в Україні. Проте, організація має деякі проблеми, що впливають на її ефективність та роль у суспільстві. У цій доповіді будуть розглянуті основні проблеми та можливі напрями їх вирішення.

Серед основних проблем Державної служби зайнятості України є.

Недостатньо розвинена інфраструктура та ресурсна база. Багато центрів зайнятості України не мають необхідних матеріально-технічних засобів та не можуть забезпечити якісні послуги безробітним та роботодавцям. Наприклад, у звіті Державної служби зайнятості України за 2020 рік зазначено, що більшість Центрів зайнятості мають проблеми з матеріально-технічним забезпеченням та необхідною інфраструктурою, що ускладнює надання якісних послуг безробітним та роботодавцям. [5;6;7].

Низька ефективність працевлаштування безробітних. Державна служба зайнятості не завжди може забезпечити безробітним доступ до якісної та актуальної інформації про вакансії та можливості навчання. Також, бракує інструментів для оцінки реального стану ринку праці. Наприклад, за даними звіту за 2020 рік, лише 30,6% безробітних, які скористалися послугами служби зайнятості, були працевлаштовані, а загальний рівень

працевлаштування серед зареєстрованих безробітних становив 16,6%. Також у звіті вказується на необхідність покращення ефективності роботи служби, в тому числі за допомогою цифрової трансформації та забезпечення доступу до актуальної інформації про ринок праці [8].

Недостатній рівень кваліфікації працівників Державної служби зайнятості. Багато працівників не мають достатнього рівня знань та навичок, щоб забезпечити якісні послуги роботодавцям та безробітним. Також, необхідно підвищувати рівень управлінської компетенції керівників центрів зайнятості. Це ствердження базується на дослідженнях та звітах про функціонування Державної служби зайнятості України. Наприклад, за даними звіту Європейського соціального фонду "Оцінка діяльності центрів зайнятості в Україні" (2019), одним із факторів, які ускладнюють роботу центрів зайнятості, є недостатній рівень кваліфікації працівників. В звіті зазначено, що "основними викликами, які виникають у зв'язку з функціонуванням центрів зайнятості, є недостатній рівень кваліфікації працівників, що відповідають за надання послуг, та недостатня кількість фахівців у певних напрямках діяльності".

Також, у звіті Програми розвитку ООН "Партнерство для розвитку" (2019) зазначено, що "недостатній рівень кваліфікації кадрів є однією з причин, які перешкоджають реалізації державної політики у сфері зайнятості".[5;6;7]. Отже, можна стверджувати, що проблема низького рівня кваліфікації працівників Державної служби зайнятості є актуальною та потребує вирішення.

Низький рівень зайнятості населення. За даними Державної служби зайнятості України, у 2021 році кількість безробітних становила близько 1,5 мільйонів осіб. Одночасно, за іншими даними, близько 30% працездатного населення не має роботи [8].

Нерівномірний розвиток ринку праці в різних регіонах країни. У ряді регіонів України спостерігається відсутність робочих місць та низький рівень зайнятості, що призводить до міграції населення в більш розвинені регіони. Та за даними Державної служби зайнятості України, нерівномірність розвитку ринку праці в різних регіонах країни є однією з головних проблем у сфері зайнятості. Наприклад, на початку 2021 року найвищий рівень безробіття був зафіксований у Луганській (26,7%), Чернівецькій (12,6%) та Івано-Франківській (11,7%) областях, тоді як найнижчий рівень безробіття спостерігався у Київській (2,9%) та Запорізькій (3,1%) областях. Це можна перевірити на офіційному сайті Державної служби зайнятості України [8].

Для вирішення окреслених проблем необхідно реалізувати наступні напрями:

Розвиток професійної освіти та підвищення кваліфікації робочої сили. Для забезпечення високоякісної робочої сили необхідно розвивати систему професійної освіти та підвищення кваліфікації робітників, зокрема за допомогою курсів та тренінгів. Також важливо забезпечити доступність інформації про можливості працевлаштування та перепідготовки, що можна здійснити через покращення роботи веб-порталу Державної служби зайнятості та розвиток системи онлайн-консультування.

Створення сприятливих умов для малих та середніх підприємств. Держава повинна підтримувати розвиток малих та середніх підприємств, зокрема шляхом зменшення податкового тягаря, спрощення процедур реєстрації та ліцензування, та надання доступу до державних програм підтримки.

Розробка імпульсних програм для створення нових робочих місць та підтримки підприємництва. Держава повинна сприяти розвитку нових бізнесів, зокрема за допомогою інвестицій, підтримки технологічних стартапів та інших форм підтримки.

Розширення міжнародної співпраці. Для забезпечення більш ефективного розвитку ринку праці та підвищення кваліфікації працівників необхідно розширювати міжнародну співпрацю та залучати зарубіжних інвесторів та фахівців.

Розвиток інноваційного сектору та впровадження нових технологій є важливим напрямом розвитку ринку праці, що дозволить створювати нові робочі місця та підвищувати

конкурентоспроможність українських підприємств.

Узагальнюючи, для вирішення проблем Державної служби зайнятості України необхідно посилити взаємодію між її основними функціями, впровадити метод активної участі партнерів місцевого рівня, розширити сферу активної політики на ринку праці, запровадити нові програми підвищення кваліфікації та перепідготовки працівників, та забезпечити доступність інформації про можливості працевлаштування та перепідготовки. Ці заходи допоможуть зменшити рівень безробіття та підвищити ефективність діяльності Державної служби зайнятості України.

Література:

1. Офіційний сайт Державної служби зайнятості України: <https://www.dcz.gov.ua/>
2. Сайт "Програми для працевлаштування": <https://prostor.gov.ua/>
3. Сайт "Розробки з розвитку ринку праці": <https://rozvytokpratsi.com/>
4. Сайт "Ринок праці України": <https://employment.gov.ua/>
5. Звіт Державної служби зайнятості України за 2020 рік: <https://www.dcz.gov.ua/upload/file/2021/02/23/Zvit2020.pdf>
6. Звіт Державної служби зайнятості у Львівській області за 2020 рік: https://lviv.dcz.gov.ua/uploads/zvity/2020/Файли/Звіт_2020.pdf
7. Звіт Державної служби зайнятості в Харківській області за 2020 рік: http://kharkiv.dcz.gov.ua/uploads/zvity/2020/%D0%97%D0%B2%D1%96%D1%82_%D0%94%D0%A1%D0%97_2020_%D0%A5%D0%B0%D1%80%D0%BA%D1%96%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0_%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82%D1%8C.pdf
8. Сайт Державної служби зайнятості України: <https://www.dcz.gov.ua/statistics/labour-market>.

Савенко В.І., студентка 2 курсу
Кропивницький аграрний фаховий коледж
м. Кропивницький, Україна

ІНТЕРНЕТ МАРКЕТИНГ

Інтернет-маркетинг це просування товарів і послуг через онлайн-сервіси. Підприємці використовують різні канали, виходячи від розмірів бізнесу.

Інтернет-маркетинг надає можливості споживачеві отримати інформацію про товар. Будь-який потенційний споживач може, використовуючи інтернет, отримати інформацію про товар, та придбати його. Хоча, якщо там не буде інформації про товар, або її не буде знайдено, то, швидше за все споживач надасть перевагу товару конкурента.

Комерсантам доводиться займатися новим для себе видом діяльності - інтернет-маркетингом, тобто розробляти стратегію, планувати, організувати і контролювати здійснення комерційних комунікацій з метою постійного виявлення інтересів компанії та клієнтів, сприяти розвитку відносин з клієнтами на базі інтернет-технологій та опанувати інтернет-ринок.

На відміну від традиційної реклами в газетах, на телебаченні, по радіо, на банерах, біл-бордах, інтернет-маркетинг функціонує онлайн.

До складу Інтернет-маркетингу входять: пошуковий маркетинг, банерна та контекстна реклама, e-mail-маркетинг, вірусний маркетинг.

До популярних каналів інтернет-маркетингу належить: email маркетинг, PPC, SMM, месенджери, чат-боти, web push повідомлення і пошукова оптимізація.

Сьогодні освоєння навичок роботи в інтернет-маркетингу є обов'язковим для кожного комерсанта.